

De Nieuwe Moraal: Naakt, Alleen voor het goede doel □

Het blijft een fascinerend fenomeen: hoe éénzelfde medium op éénzelfde pagina twee totaal verschillende morele universums kan presenteren. In de ene hoek: een jonge man op het strand van Koksijde die wordt neergezet als een soort einde-van-de-beschaving-symbool. In de andere hoek: een naakte BV die stralend wordt geprezen omdat bloot plots een maatschappelijk project is. De teneur? **Naakt is verwerpelijk... behalve wanneer het kadert binnen het eigen kadertje en er een vlot zinnetje bij staat over 'onzichtbare ziektes'.**

Je krijgt dan mediafysica: precies hetzelfde gedrag is óf een misdaad óf een morele overwinning, afhankelijk van wie het doet, waar het gebeurt en hoeveel PR-waarde eraan hangt. Het is een beetje zoals de bekende zin: *“Eén dode is een drama, een miljoen doden is een statistiek.”* In dit geval lijkt het: *“Naakt op straat is schandalig, naakt voor miljoenen kijkers is inspirerend.”*

De screenshot toont zo'n soort morele kortsluiting die de hedendaagse nieuwsstroom perfect samenvat: sensatie links, zelfverklaarde diepgang rechts, allemaal op dezelfde pagina, allemaal even luid, allemaal even vluchtig. Het is alsof men niet kiest welke moraal men wil verdedigen, en daarom maar beide verhalen naast elkaar zet — in de hoop dat niemand het verband ziet.

Het ironische? Beide verhalen draaien rond dezelfde menselijke kwetsbaarheid. Maar het ene wordt gecriminaliseerd en het andere krijgt een strikje van 'bewustmaking'. En zo ontstaat een nieuw soort ethiek: **de morele interpretatie van bloot, aangepast aan redactionele nood en commerciële klikbaarheid.**

Misschien is dat de echte onzichtbare ziekte: een mediacultuur die elke gebeurtenis filtert door opportunisme, framing en showgehalte. Wat telt, is niet wat er gebeurt, maar wat men ermee kan maken. Als het verkoopt, is het deugdzaam; als het niet

verkoopt, is het verwerpelijk.

De screenshot voelt zo aan als een klein venster op een grotere absurditeit: dat we morele verontwaardiging en morele bewondering niet langer koppelen aan daden, maar aan marketing. En dat maakt de wereld een tikkeltje schizofreen — maar helaas ook herkenbaar, elke dag opnieuw.

De nieuwe moraal? Consistentie is optioneel. Klikgedrag is koning.

Tags: media, moraliteit, hypocrisie, nieuwslogica, absurditeit, society, media critique, clickbait, framing, opinion